

Република Србија

Републичко јавно правобранилаштво

Немањина 22-26

Београд

**Предмет: иницијатива за покретање поступка за накнаду штете нанете
Републици Србији кашњењем у испуњавању законске обавезе**

За петак, 4. октобар 2013. заказана је друга седница Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2013. На дневном реду ове седнице налази се само предлог Закона о измени закона о јавној својини (Сл. гласник РС, број 72/11).

Доказ:

<http://www.parlament.gov.rs/upload/archive/files/cir/doc/kalendar/2013/Saziv%20II%20sednica%20Drugog%20redovnog%20zasedanaja%20u%202013.%20godini.doc>

Овим предлогом закона се, као једина измена предвиђа следеће: „у члану 82. став 3. речи: „две године” замењују се речима: „три године”.“

Према образложењу Предлога „Чланом 82. став 3. Закона о јавној својини („Службени гласник РС”, број 72/11) утврђен је рок од две године од дана ступања на снагу овог закона у којем јавна предузећа, друштва капитала и њихова зависна друштва могу поднети захтев за упис права својине тих предузећа, односно друштава на непокретностима у државној својини на којима имају право коришћења. Имајући у виду да рок из члана 82. став 3. Закона истиче 6. октобра 2013. године, да је овај рок преклузиван, као и чињеницу да врло велики број наведених предузећа није поднео захтев за упис права својине у јавној евиденцији о непокретностима и правима на њима, неопходно је да се овај рок благовремено продужи.“

У образложењу се такође каже да измене „треба донети по хитном поступку, како би се избегле штетне последице по рад органа и организација, **с обзиром да рок за подношење захтева за упис права својине јавних предузећа, друштава капитала и њихових зависних друштава на непокретностима у државној својини на којима ова предузећа имају право коришћења истиче 6. октобра**

2013. године. Даље се прецизира да се „новим роком омогућава благовремено подношење захтева надлежном органу ради остваривања уписа права својине у јавну књигу о непокретностима и правима на њима“.

У члану 82 Закона, чија се измена предлаже, прописује да се „право својине јавног предузећа и друштва капитала на непокретностима из члана 72. ст. 7, 8. и 9. тог закона стиче уписом у јавну евиденцију о непокретностима и правима на њима. Уз захтев за упис права својине подноси се извод из јавне књиге у којој се уписују права на непокретностима или друга исправа којом се доказује право коришћења, акт о сагласности надлежног органа оснивача, измена оснивачког акта и потврда Дирекције да су непокретности пријављене ради уписа у јединствену евиденцију непокретности у складу са законом. Упис права својине јавног предузећа и друштва капитала на непокретностима не може се извршити без писане сагласности оснивача, коју даје надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, а за јавна предузећа и друштва капитала чији је оснивач Република Србија - Влада, на предлог министарства надлежног за област којој припада делатност јавног предузећа, односно друштва капитала.

Уколико се захтев за упис права својине за одређену непокретност не поднесе у прописаном року (тренутно две године, сада се предлаже три), или тај захтев буде правоснажно одбијен, **орган надлежан за упис права на непокретностима извршиће, по службеној дужности, упис права јавне својине Републике Србије** - ако је реч о захтеву јавног предузећа, односно друштва капитала чији је оснивач Република Србија, а ако је реч о захтеву јавног предузећа односно друштва капитала чији је оснивач аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе - орган надлежан за упис извршиће, по службеној дужности, упис права јавне својине аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе ако су за то испуњени услови прописани овим законом. До уписа права својине подносиоца захтева за упис, односно права јавне својине оснивача из става 8. овог члана, јавно предузеће и друштво капитала који имају право коришћења задржавају право коришћења на предметним непокретностима са правима и обавезама које имају на дан ступања на снагу овог закона. Отуђење овог права не може се извршити без сагласности оснивача, а акт о отуђењу супротно овој одредби ништав је.

Доказ: Предлог измена и допуна Закона са образложењем

http://www.parlament.gov.rs/upload/archive/files/cir/doc/predlozi_zakona/3710-13.doc

Из свега наведеног произлази да је Народна скупштина организовала седницу на којој ће се расправити о предлогу измена и допуна наведеног закона, како би се спречило наступање штете по јавна (и друга) предузећа. Та штета би потенцијално настала: 1) услед непоступања одговорних лица у јавним (и другим поменутим)

предузећима у протекле две године важења закона; или 2) услед непоступања оснивача јавних (и других поменутих) предузећа; или 3) услед непоступања других органа (уколико захтеви нису поднети због тога што није било могуће прибавити извод из јавне књиге у којој се уписују права на непокретностима или друга исправа којом се доказује право коришћења). У сваком случају, за ово кашњење је неко од наведених одговоран.

Републички јавни правобранилац *предузима правне радње и користи правна средства пред судовима и другим надлежним органима ради остваривања имовинских права и интереса Републике Србије, њених органа и организација и других правних лица чије се финансирање обезбеђује у буџету Републике или из других средстава Републике; у тим поступцима заступа Републику Србију и њене органе и организације у положају законског заступника.* С обзиром на претходно наведено, сматрамо да Републички јавни правобранилац има основа да предузме правне радње и користи правна средства (тужба за накнаду штете) против лица која су својим непоступањем у законом прописаном року проузроковала трошкове у вези са доношењем ових измена Закона, када је реч о предузећима чији је оснивач Република Србија.

Предлог доказа: списак предузећа која нису поднела на време захтев за упис права својине, имена одговорних лица тих предузећа у периоду од 6.10.2011. до 6.10.2013., што се може прибавити од Владе Србије као оснивача, ресорних министарстава (за поједина предузећа) или непосредно од самих предузећа; евентуални докази који указују на то да су јавна (и друга поменута) предузећа предузела мере за благовремено испуњење законске обавезе, односно, да је за пропуштање одговоран неко други.

Услед неиспуњавања обавезе у законском року од стране јавних (и других поменутих) предузећа, настала је штета за Републику Србију, која се огледа у: 1) трошковима организовања друге седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2013 (нпр. дневнице, путни трошкови, исплате за редован и прековремени рад запослених у Служби Народне скупштине у вези са овом седницом, трошкови умножавања материјала за седницу Народне скупштине и седнице скупштинских одбора у вези са њом, трошкови грејања скупштинске сале и слично). 2) трошковима израде предлога измена и допуна закона у ресорном министарству и одлучивања о њему унутар Владе; 3) трошкови објављивања усвојеног акта у „Службеном Гласнику Републике Србије“.

Предлог доказа: прибављање података о трошковима одржавања ове седнице од генералног секретара Народне скупштине, прибављање података о трошковима

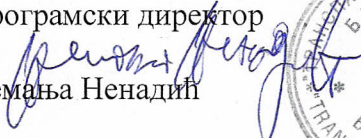

израде и разматрања Предлога закона од генералног секретаријата Владе, прибављање података о трошковима објављивања акта од ЈП „Службени гласник“.

Иако висина штете која је настала услед неблаговременог поступања одговорних лица у јавним (и другим поменути) предузећима вероватно није нарочито велика (по нашој грубој процени би могла да износи између 2 и 5 милиона динара), поступање јавног правобраниоца би у овом случају било нарочито оправдано јер би тужбе за накнаду штете према јавним предузећима и одговорним лицима (или потоњи регресни захтеви јавних предузећа према одговорним појединцима) значајно допринеле повећању одговорности за испуњавање законских обавеза, а на тај начин и спречавању настанка штете у другим сличним ситуацијама.

за Транспарентност – Србија

Програмски директор

Немања Ненадић

Београд, 4. октобар 2013.

